

Kiadó tulajdonos:
BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 2 frt.
Fél évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ÉLCLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Tisztelt közönség!

A mi csak zöld ezen a földön,
Közönség! Azt mind elébed öntöm.
Ki zölden cselekszik, vagy zöldet beszél,
Az munkatársam, és szolgálatomban él.
Ellenségedet ha kell, hát elviszem,
Bántani ne merjen soha senkisé.
Avagy belé búvok, s megtánczoltatom,
Csakhogy kaczagásra legyen alkalom.
Mert föl kell vidulnod, búsuló magyar!
Kit ten hazádnak annyi idegenje mar.

Üdvözöllek új és régi ismerősök!
Minél nagyobb számmal gyűljetek körém.
Had gyönyörködjem nyájas arcotokban,
A jókedv pecsétjét hogyha feltörém.
Mert hogy ez új évben lesz sírás s kaczagás,
Az már kétségtelen.
Ki vágyik hát sírásra elhúzódni?
Avagy pártolni lapomat, s kaczagni végtelen?

A szerkesztő.

TISZTELT KÖZÖNSÉG!

E lap felelős szerkesztését a mai számmal Zöld Ördög név alatt egy kiváló tollú író vette át, ki velem, mint kiadóval együtt azon lesz, hogy a „Füstölő“, e legolcsóbb magyar élcslap, az olvasó közönség igényeit ezentul ne csak antisemitikus, hanem egyéb irányban is, mindenkor a függetlenségi elvekért harczolva, teljesen kielégitse.

A jelen számmal tehát, minthogy a lap tartalmilag megváltozott, a harmadik évfolyamot, bár az még mult év november havával nyílt meg, újra kezdjük, s mindazoknak, kik a mai naptól kezdve fognak lapunk harmadik teljes évfolyamára előfizetni, előfizetéseiket mostantól kezdve számítjuk.

Azon előfizetőink, kik mult év november 1-jétől kezdve ez év április, avagy október végeig fizettek elő, és pedig az elsők 1 frt 25 krajczár, az utóbbiak 25 krajczár beküldésével előfizetéseiket december végeig meghosszabbíthatják, hogy így ez évfolyamuk teljes legyen, mint-hogy a harmadik évfolyamot ez évben csak december végével fogjuk befejezni.

Kérem a tisztelt közönség becses pártfogását.

BARTALITS IMRE

kiadó tulajdonos.

Miért boldogul oly könnyen Tisza Kálmán?

Számadó: A' még ezek a bakafántos kosok itt egymást fejbe lökdösik, addig én az egész nyáját háborítlanul megnyirhatom.

Uj évre!

Sok volt már a rosszból a mult esztendőben,
Váratlan csapások érték jó hazánkat.
Bízva és remélve küldjük azért hozzád
Keresztények ura! Legforróbb imánkat.

Szüzeinket mentsd meg sakterek késétől,
Ne engedd meg többé holtak hurczolását
Rántsd le a kendőt az igazság szeméről,
S ne törd meg a Mammon prokátor fogását.

Ős magyar családnak elszegényült sarját
Ne vidd kísértetbe, hogy szívét eladja,
Zsidó hősködésnek keresztény vér ellen.
Sohse legyen többé gyilkos foganatja.

Végre a legnagyobb csapástól őrizd meg:
Zsidó kereszténnyel össze ne kelhessen.
Hogy érted a kiseded, ártatlan gyermekek
Szíve, úgy mint eddig s romlatlan verhessen.

Adj nekünk, óh kérünk, ez uj esztendőre
Megnyugvást a sorsban, csendes békeséget.
Csak ne plántálj közénk olyanokat, kiknek
Erkölcstelensége minden szívet éget.

Kérdések és feleletek.

A) Mi képes Magyarországon a borokat
megdrágítani?

B) A sok szállóévs.

A) Miért hívja számos prókátor azt, ki
ügyét rábizza: f é l n e k ?

B) Mert e tetteiből következteti, hogy
nincs ki egészen.

A) Mit fejnek a budapesti központi tej-
csarnokosok, mikor nincs nekik egyetlen tehe-
nők sem?

B) A publikumot.

A) Miért fedték be télire a kálvintéri
szökőkutat?

B) Mert a ráfaragott hölgyeknek annyira
vékony a ruházatuk, hogy nem bírják ki kü-
lönben a telet.

A) Oh nem! Az öreg Dunát hívták a
Románok egy kis konferenciára.

A spanyolok izenete.

Bismark. Nos, hogyan végzett fenséged
Spanyolországban?

Trónörökös. Jól.

Bismark. Fognak e a spanyolok segíteni
Franciaország ellen?

Trónörökös. Meghiszem azt.

Bismark. Tehát sikerült őket nyilatkozatra
bírní?

Trónörökös. Nagy nehezen.

Bismark. És izentek valamit?

Trónörökös: Igen, azt izenték herczeg-
sézednek, hogy legyen egészen nyugodt, mert egy
haja szála sem fog meggörcsülni.

A meginterjúvált miniszterelnök.

Bródi Zs. Min méltoztatik oly nagyon bú-
sulni?

Tisza K. Hogy ne búsulnék! Mikor legjobb
minisztereim egyikét kellett elveszítenem.

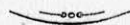
Bródi Zs. Ezek a honvédelmi miniszterek
mind oly szerencsétlenek.

Tisza K. Igaz, Szende is. Ráday is
Maholnap csak olyant merek a helyökbe kineveztetni,
a kiért nem lesz valami nagy kár.

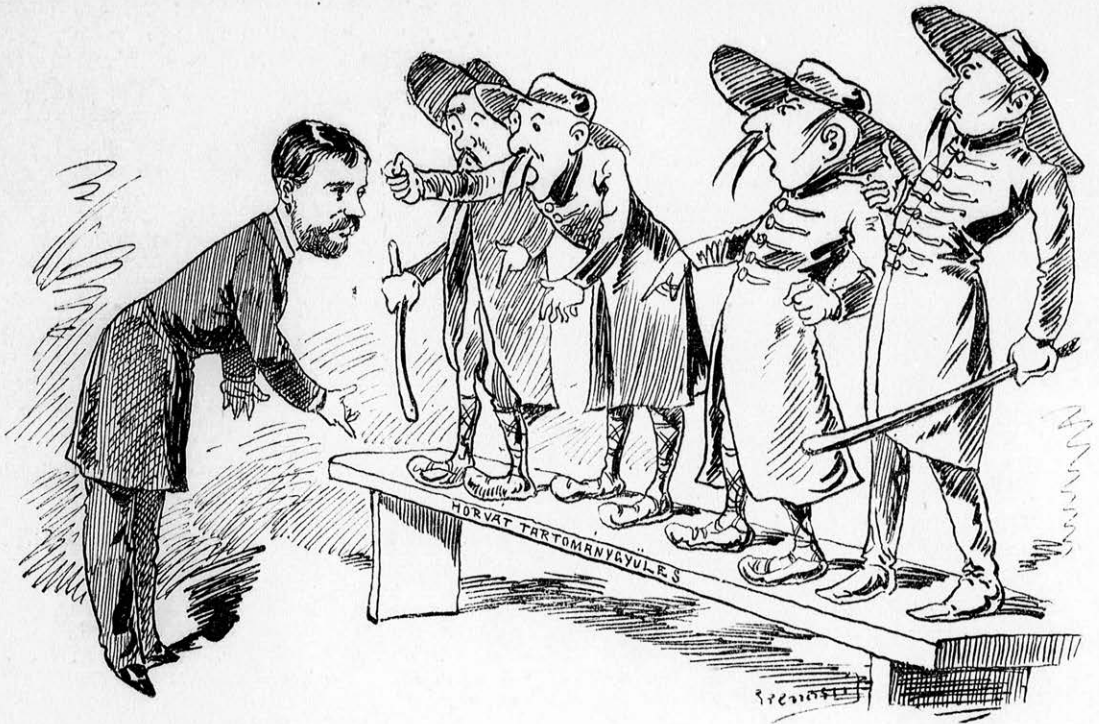
Bródi Zs. Nem méltoztatott a Pholszky
Gusztí uraságra gondolni?

A felső házból.

Keglevics István gróf, a zsidók és keresztények
közti házasságról szóló törvényjavaslat tárgyalása alkál-
mával, felsőházi beszédében a többek közt azt mondta,
hogy Magyarországon tíz ezer okos ember esik egy
antiszemita. Vajjon hiszi e, hogy ily beszéd után ön-
maga is ott van a tízezer közt?

A horvátok henczegése

H o r v á t o k. Nekünk nem kell ilyen bán, a kiről azt sem tudjuk, hogy honnét jött és miért jött? Van-e keresztlevele? Igazán, horvátnak született-e? Hozott-e Philippovicstól ajánló levelet? Mik a titkos szándékai? Előbb mindezekre feleljen meg, s aztán majd elbiráljuk, ha vajjon érdemes-e meghódolnunk.

A jó kecskemétiékhez.

Kigyelmetükben sokan megcsalódtak,
Azt hitték, hogy holmi szögény embörök,
A kiknek a váltócskák
Pézös zsidóknál hentörög.

Azonban örömmel üdvözljük
A gazdag, önálló, pógárokot,
Oh bár ilyen népet a szöröncse
Hazánkknak adna még sokat!

Mert hogy nem fog elpusztulni
Kecskemétön az magyar,
Abbú látni, hogy mögválasztja
Azt a kit csak ő akar.

Vesztőgetés, zsidó fufang, mindétig
Szégyönt fog csak ott vallani,
És hogy gyökerébű kiirtassék
Gondoskodni fog arrú Vadnai.

A királyi tábla ítélete a tiszta-eszlári pörben.

I t é l e t:

Az első bírósági ítélet helybenhagyatik.

I n d o k o k:

E l ő s z ö r. Mert a vizsgálat hiányossága tökéletes arányban áll az egész tárgyalás lefolyásának hiányosságával.

M á s o d s z o r. Mert ha helyben nem hagytuk volna, akkor csakhamar mi lettünk volna felülről helybenhagyva.

(Az indokolás többi részének megírásával kár is volt a királyi táblának fáradnia.)

és henczegésük vége.

G r. H. K h u e n. [Úgy látszik, hogy elegendő lesz Magyarországnak egyetlen rúgása a számotokra, hogy azonnal eszetek nélkül meghódoljatok.

A zsidók küldöttsége a miniszterelnöknél.

Schweiger M. Egész kérelmünk oda terjed, miszerint kegyeskedjék minket anyagilag is mielőbb rendezni.

Tisza K. Hát nincsenek önök anyagilag rendben?

Schweiger M. De rendben vagyunk.

Tisza K. Akkor hát mit rendezzek?

Schweiger M. Nagyon sokan vagyunk már itt-ott egy rakáson, alig tudunk egymástól megélni, azért egy új zsidóséztosztást kívánunk az országban, hogy minden valamicsodás vidéknek és községnek meglegyen a maga uralkodó zsidaja. Így valamennyien jobban boldogulhatnánk, és saját egyházadónkat is pontosabban fizethetnők.

Tisza K. Nem bánom, de csupán egy föltétel mellett.

Schweiger M. Előre is elfogadjuk.

Tisza K. Valamennyien kapnak két antiszemitát szomszédul

Schweiger M. Inkább kikhörösztlködünk!

A bolhaszínház után.

Jajteleszné. (Fáradtan lihegve tér haza). Végem van, oda vagyok!

Jajtelesz. Az istenért! Mi bajod van Szálikám?

Jajteleszné. A bolhaszínházból jövök.

Jajtelesz. A még nem olyan nagy baj.

Jajteleszné. Igen, de a betanított bolhák előadás alatt mind megszöktek.

Jajtelesz. Még az sem olyan nagy baj.

Jajteleszné. Igen, de úgy érzem, hogy valamennyit én hozom haza a strimpfiszáramban.

Jajtelesz. Hiszen, az nagyszerő! Eljátszák legalább ingyen a számomra rajtad az egész előadást.

A megyei választások alatt.

X. megye tisztújító közgyűlése előtt Rozenblü Salamon sorba látogatta és kérte a bizottsági tagokat mind, hogy az ő orvos fiát megyei orvossá választassák. Senki sem bujhatott el előtte, kileste mikor a lakásából kijött, vagy hazament, s addig le nem maradt az illetőnek a nyakáról a mig csak meg nem értette vele, hogy a fiára fogja adni a szavazatát. Így kierőszakolta valamennyi bizottsági tag biztató ígérteit. A fia egyhangulag felkiáltás útján meg lesz választva, gondolá mert hiszen, nem fog akadni senki, a ki más jelöltet még csak szóba is hozhatna. Ő már előre összeszedte fia számára a szavazatokat. Hja, élelmesnek kell a mai időben az embernek lenni.

Közvetlen a választás előtt néhány jó ismerőssel találkozott, a mint a megyeház előtt vidáman fel s alá sétálgatott. Ezek megkérdezték feltűnő jókedvének az okát.

Hogy ne volnék jó khedvü, mikor a fiam megyei főorvos!

Csakugyan meglett választva?

Még nem, de olyan, mintha már megvolna.

No, csak el ne bizza magát.

Következett a választás. A jókedvü apa fölment hallgatóni a gyülesterem ajtajához. Három orvos lett kandidálva, a három közt Rosenblü Salamon fia is. Szavazzunk! Kiabáltak mindenfélől.

Micsada?! Szavazzunk? kérde Rosenblü Salamon csodálkozva. Ez ugyan nem szép thölük, de hiszen ha elpártol is egy kettő khözülök, a nagy többség majd csak megmarad a fiam mellett.

Mikor vége lett a szavazásnak, kitűnt, hogy Rosenblü fia egyetlen egy szavazatot sem kapott.

Az elkeseredett apa, mint leforrázott kandúr ugrott ki az utcára s nem valami vidám ábrázatja lehetett, mert midőn ugyanazon ismerőseit, kivel az imént találkozott, majd leverte lábaikról, azok rémülten tudakolták, hogy mi baj érhet?

Aj, vaj, ezek a bizottsági tagok!

Nos, van velök valami baja?

Thübbé nincs! Annyit azonban mondhatok, hogy bár egyenkint, mind thalpig derek becsületes emberek, de thestületileg rosszabbak a zsidónál

A kecskeméti választáskor.

N á t h á n. Ezt a sok antiszemita választót szét khöllene ugrasztani, the Mojsl bátor vadj söss el egy pár revelver a levegübe.

T h o d o d mit? Elhozom a the feleségedet, ha attól sem szaladnak szét, akkor hiába minden khisérlet.

S a l a m o n: Uram! Veszve vagyunk.

V á m o s: (A bukott képviselőjelölt).
Látom!

Népszínházi románcz.

Megy az Éva sebesen,
Nyakig ér a lába,
Szinháza nagy, de nagyobb
Boldogtalansága.

Népszinmű s operettől
Virágzott színháza.
Egyszer csak azt látja, hogy
Hiányzik Blahája.

Szedelgő plakátokért
A nyomdába vágat.
Ámde minden hasztalan...
Üres házat láthat.

Elkeseredésében
Mi telhetik tőle?
Híjjában üt nagyokat
A saját fejére!

Táviratok.

R ó m a. A német trónörökös az atya nevében a Quirinálban, Bismarck nevében pedig a Vatikánban csókolat kezét. A politikai csókok kezdenek divatba jönni.

P á r i s. Tonkingban már egészen torkig vagyunk A dicsőségesen elköltött milliókért kárpótlásul hoznak haza katonáink néhány új divatu khinai czopfot.

A l e x a n d r i a. Az egyiptomi tisztviselők, hogy megbízhatóságuk kétségbe ne vonassék, ezentúl az álproféta szakállára is leteszik az esküt.

L o n d o n. Alig várjuk azt a nagy repülő gépet, a melyen az amerikai irek egész London városát a levegőbe akarják röpiteni. A nagy látványságra a jegyek már előre kelnek.

S z e n t p é t e r v á r. Még most sem lehet határozottan tudni ha vajjon a czár ki-, le-, be- vagy felfordult e? Annyi tény, hogy fordult.

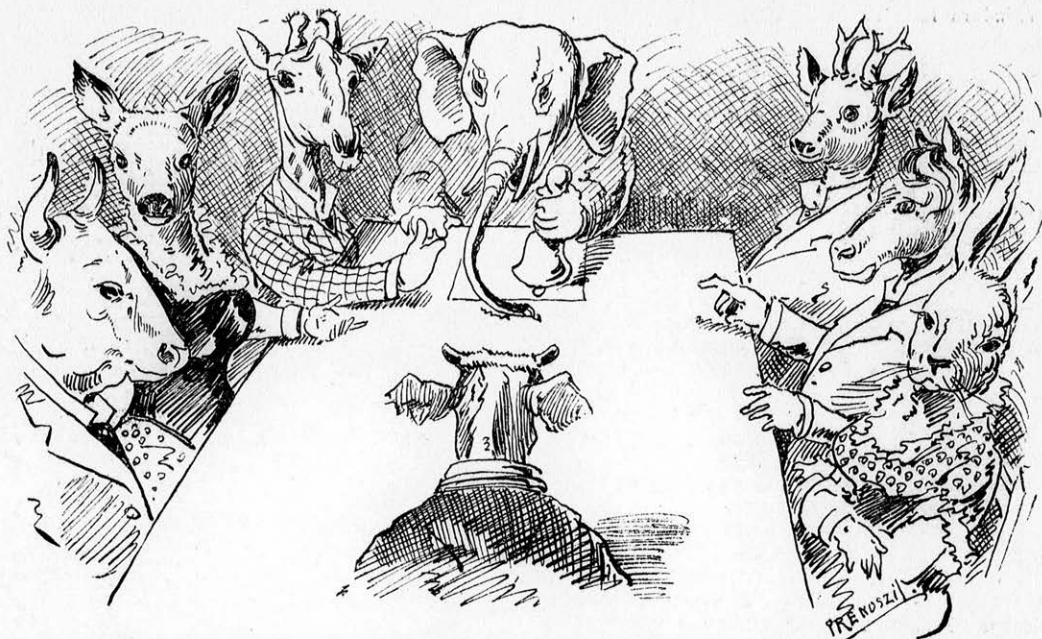
Ispán vagy tisztartó.

Gazdatisztet fegadott fel a zsidó uraság s midőn már a fizetéssel rendben volt, azt kérdé: Mondja csak baráthom mi akar maga nálam lenni? Ispán vagy tisztartó? Mert thodja én a titulust mogától nem sajnálom, az nem kherül semmibe.

Disznófó a káposztában.

Egy nagy hordóba káposztát tapostatott a zsidó, s hogy láthassa, vajjon jól dolgozik e cselédje, székre állt s ugy nézett a hordóba; azonban egyszerre csak zsupp! A szék kicsúszik. s ő fejfel bukik a hordóba. Váj geschrien! Kiált föl erre a felesé-e. Disznófó van a káposztánkban!

A vegetáriusok naggyűlése.

Elnök: Uraim és hölgyeim! Ne egyenek többé soha semmiféle húst. A tudomány legújabb vívmánya azon tapasztalat, miszerint oly egyén, ki folytonosan disznóhússal él, disznóvá, a ki pedig marhahússal él, az marhává változik. Csupán mi, növényevők nem változunk át semmivé, mi hűségesen megmaradunk a magunk régi formájában. A folytonosan növényekkel táplálkozástól csupa szelíd arcot nyer férfi úgy mint leány, szinte öröm reájuk nézni. A növényevés a hűvésznél kétszerte nagyobb élvezet, kivált ha valaki rászoktatta már magát a kerődzésre. Harez és háború tehát a húsnak! Még azt sem fogadjuk el, sem étel sem semmiféle ruházatul, a mi szegény kihasznál vagy legyilkolt testvéreink, az állatoktól jön. Így nem iszunk tejet és nem eszünk sajtot, vaját, tojást, mézet. Keztyűt és cipőt csupán vászonból hordunk. Toll helyett az ágyakba morzsolt kukoriczát töltünk és csontgombok helyett szárított paradicsomalmákat varrunk fel a kabátjainkra. A fagygyugyertya, miligyertya, viaszgyertya száműzetik még a petróleumot is csak azért tűrjük meg kegyelemből világító szerül, mert nem lehet biztosan megállapítani felőle, ha vajjon növények, vagy állatok maradványaiból állott-e elő? Szappannya! ezentul mosakodnia senkinek nem szabad azt könnyen helyettesíti egy tégladarab, s a női kalapok díszítésére káposztafejeket vagy egy kis petrezselymet alkalmazhatnak hölgyeink. A gypaju, szőr és selyemruhák végképen kiküszöböltetnek, s a hölgyek bajainak tökéletesb feltüntetésére az őszi fügefalevelek visszallittatnak. Asztalt, széket, ágyat és szekrényt csak

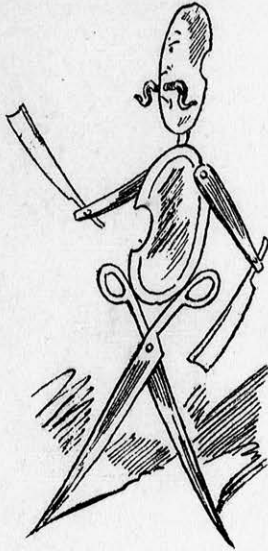
olyan szabad tartani, a melyben nincsen enyv. A poloskák és svábbogarak pedig fölvétetnek a belső titkos házbarátok közé. Egyik főelvünk levén az állatok teljes kimélése. A katonaság államilag fog kényszerítettetni a növényevésre, a gyalogok bornyú helyett dorongot kapnak a hátukra, a lovasság pedig kőczmadzagból kantárokat. A zöldségáruoló kofák mindannyian érdemrenddel fognak kitüntettetni és az egylet disztagjaiá választatnak. Az egyletünkbe lépett hajadonok, hogy valamiképen meg ne unhassák magukat, sárgarépából kapnak udvarlókat. majdan férjekül pedig egyletünkéből csupán oly növényevő férfi tagokat választhatnak, a kik már némi hajlandósággal viseltetnek szarvasokká, elefántokká, avagy jámbor birkákká átalakulni. Végül az egylet évenként néhány jótékonyczélú bált fog a saját fösegélyezésére rendezni. a melyen a zenét (egyéb zenekar nem levén teljesen ment az állati testrészekétől, czintányér trombita, doromb és fagott segítségével állitjuk elő, hogy így minden téren megmutathassuk a barbár hűsevőknek, miszerint csak is mi haladunk leggyorsabb lépésekben az emberi tökéletesbülés szent célja felé! A krumpli, karaláb és tök áldása reátok!

A „Times“ a horvát katonaságról.

A horvát katonaságot azért nincs szerencséje Európának ismerni, mert 1848 ban, a midőn alkalmuk lett volna magukat tömegesen megmutathatni, valamennyi újságreporter mindig csak hátulról láthatta őket, így előlről mai napig sem tudja senki, hogy hát hogyan is nézhetnek ki?

Az ásatag borbély.

(Findura Imre ur felolvasásának a folytatása).

A régibb korban a borbélyok szolgáltatták a szinpadra a lórai szerelmes színészeket. Érzelmek a szép nem iránt annyira ki voltak fejlődve, hogy üres óráikban képesek voltak a kedves kegyetlen ablakai alatt lankadatlanul gitározni, a gitár hangjait kísérő énekekkel pedig a macskákat végképen elűzték még a közeli háztetőkről is. A szappanhajja üdvözléssé, a borotva vallo-mássá és a tányér diadallá változott az ő remeklő kezei között. Már ekkor felismerték magukban azon nagyszerű tulajdonokat, a melyeknél fogva minden mesterembernél

különbek, Findura Imre ur állítása szerint azonban mégis annyira szerények voltak, hogy a papok és orvosoknak adták és rang és tekintetében az elsőséget. Manapság azonban már nincs többé sem rang, sem tekintély, és így a borbélyok állanak minden tekintetben az első helyen.

Ügyesség, politika, társalgás, nemzetgazdászati, kártartás, financiai művészet és lapszerkesztés, szóval a miben valaki csak kitűnhetik, abban a borbélyok előtt mindenkinek meg kell hátrálnia. A borbély a legelső ember a világon. Valóban örülhet az az orvos, a kit tiszteltbeli borbélyá kineveznek. A szebb hangzás kedvéért, de meg a polgárok zsebein ejtett ügyes adóérvágások folytán is, jól tenné az ország, ha pénzügyminiszterét fő fő borbélymesterré léptetné elő. A borbélyoknak még a csontalkotásuk sem olyan, mint más halandó emberé. A borbélyművészet folytonos gyakorlása még a csontokat is átídomítja, úgy hogy évezredek után rá lehet ismerni azon egykori boldog halandóra, ki szerencsés volt borbély lehetni. Ime van szerencsénk a Jorma Károly ur által fölfedezett ásatag borbély csontvázának teljes rajzát olvasóinknak bemutatni. Ez az ember egykor O-Budán hihetőleg még a legelső zsidó letelepülőket borotválta a bajussza pócza alakjában most is eleven. Hogy életében az ősi borbélyelvekhez hiven nagy kúrma-cher lehetett, onnét következtethető, mert lábainak formáját az ó-budai zsidóság közt sokan örökölték, a karjait a hitelezők a keresztény adósok ellen mai napig alkalmazzzák, a fejét pedig alighanem Bródi Zsiga örökölte.

Pálmai Ilka tanuság tétele.

Solymosi és Puksi, voltak nagy vitában,
Hogy melyik hibázta el a jelt
Egy operett nótában?
Hamut reá! Kiállt az egyik.
Szép Pálmaid! kiált a másik.
Az épen ott volt. Biróságnak ő
Mondja el, hogy im ki a rendszegő?
Ilonkát rettentően bántja ez,
Fejére briganti kalapot helyez;
S biróságnál a mint megjelen,
Senkinél sincs többé a nyugalom helyen.
A míg bájjaival mindenkit elvakt
Ily tanuság tételre nyitja fel ajkait:
„Pálcájával karnagy Puksi
Mindé a rendes időben int,
Ámde oly vékony pálczára Solymosi buksi
Rá sem hederint.“

Deveser. A befenekelt Rákóczy esete nem új, már tíz évvel ezelőtt közölte néhány vidéki lap, kissé más variációban. A ki oly ügyesen tudja forgatni a tollat mint ön, attól jó eredetieket várunk. **Kecske-mét.** A vöröshadmák közül az egyik túlságosan szaglik, a másik egy kis változtatással megemészthető.

Előfizetési felhívás.

Itt a leghasznosb füstölő!

Ezzel füstölsz házadtól minden kellemetlen to-lakodót, pénzed, hitel-d, becsületed és étető levegőd tisztán marad, füstjének gomolygása pedig a leg-szebb jövőt tárja eléd, s kedveded felvidul.

Félévenként csak 1 forint.

Ha nem hozatod meg, azon gyanúba esel, hogy a szénád holmi titkos befolyásoktól nem áll egészen rendén.

Hozasd meg azért is és füstöld ki szénádból a penészt!

A Zöld Ördög.

ellenességeld hűségés füstölője.

Az 1884. év január 1-vel új előfizetést nyitunk a „Füstölő“-re.

A „Füstölő“ előfizetési ára:

Egész évre 2 frt.
Félévre 1 frt.

Az előfizetési összeg mentől előbbi beküldését kérjük, hogy a nyomtatás a teljes számban, és a szét-küldés pontosan eszközölthetessék.

A „Füstölő“ kiadóhivatala.

Budapest, Eszterházy-utca 12. sz.

Az előfizetést legelőszörűbb postautalvánnyal eszközölni.